

Nr 56
Aprill
2010

Tänases lehes:

Kooli mälestuspäev
Meenutused
Uudised
Reisid kodumaal
Reisid välismaal
Omalooming
Naljad
Ristsõnad

Aialeht asutatud 1995. a 16. detsembril

27. märtsil pidasime Kalmetu vana koolimaja mälestuskonverentsi. Enne seda kutsus kooli direktsioon kokku endised õpetajad ja õpilased. Nad meenutasid huvitavaid lugusid, mis nende kooliajal juhtus. Toome ajalehte ka mälestus-rubriigi, mida loete ka järgmistes kolilehtedes.

Kui tulin aastal 1967 esimesse klassi Kalmetu kooli, olin emalt küsinud, kas siin tsirkust ka tehakse.

1954. tulin algklasside õpetajaks, tulin esimest korda Viljandist siia jalgsi, sest bussiajad ei sobinud. Ilus päev oli, kõndisin selle paiga läbi. Mind võttis vastu Maria Raag, arveametnik. Minust sai 1.-3. klassi juhataja, seal õppisid Heldur Palta, Kärmas Ilse.

Helve Lossmann, Maie Einroos, Minda Tekko, Irina Jaadla, Annika Lond, Ilme Pelt

Tulin siia legendaarse Lepa, Maimu sabas. Uksest sisse tulles oli pime ruum, laeni must kapp. Kõik auväärased õpetajad istusid ja tagant tõusis tohutult suur meesterahvas (direktor Soosaar) ja ulatas mulle käe, kuhu minu käsi ära kadus. Mäletan isegi, mis mul seljas oli.

Tulin siia kooli. Esialgu selgus, et pean võtma matemaatikatunnid ja õppealajuhataja koha vastu. Inspektor Trull tuli kohale. Soojendasime ikka oma selga ahju kõrval, nii mõnelgi lapsel kõrbes sinna seelik. Lastel olid tunnis kasukad seljas ja kindad käes. Need ahjud olid sellised, et sooja nad ei hoidnud Trull tuli ja pahandas, et me ei oska ahju kütta.

Esimesel aastal 1972 pidin panema oma poja nädalasse lasteaeda, kui siia kooli õpetajaks tulin. Esmaspäeva hommikul hoidis laps mu kaelast kinni ja nuttis: „Ema, sa ei tule mulle nagunii järele!“

Õpilastega alustada oli väga raske. Minu esimeses klassis oli ka palju poisse, õhtul ikka nutsin. Kodus öeldi mulle, et tule sealt ära, aga siiani pole läinud. Klassijuhatajat hoidsid lapsed ikka rohkem.

Kuidas algab „Kevade“? „Kui Arno isaga kooli jõudis...“. Mina jõudsin kooli emaga ja tunnid olid juba alanud. Esimene, kolmas klass olid koos. Esimeses pingis oli ühe tüdruku kõrval vaba koht, see tüdruk oli pärit Rebastest. Ei mäleta ta nime ja ta läks ära juba teises klassis, aga mäletan, et talv otsa käis ta nii, et ainult palja ihu peal oli sitsikleit ja õhuke mantel peal.

Koolielu läbi aegade

- Olin noor majandusjuhataja, siin olid kõik seinad nii tumedad. Läksin osakonda värve tooma, anti tumerohelised, punased. Otsin palju valget värvi, segasime kokku, koristajad töötasid kaua ja värvisid. Õpetajad pidin ka tööle panema.
- Siin avati ka kaugõppefiliaal 1970 aastatel, siin käisid õppimas Võrtsjärve kolhoosi Raave õpilased, tema organiseeris õpetajate sõidu õhtuti Kalmetult Võrtsjärve äärde lapsi õpetama.

- Sain majandusjuhatajaks, kui Soosaar tuli direktoriks. Pidin käima koos naistega toitu toomas all Tānassilma kaupluses, Akkel oli poemüüja.. Pidin kõik üles kirjutama, meil olid kõik normid, mida ja kui palju osta kuivaineid, kartulit, liha. Mulle see raamatupidamine eriti ei sobinud.
- Oli selline aeg, et pidi palju vene keelt kasutama tundides. Ühel ajal tuli meid eksamineerima Liina Kurve Viljandist, nimelt palju me oskame vene keelt. Me lasksime jalga, kooli jäi ainult Matilda. Läksime kiriku taha, vaatasime kauaks inspektor jääb. Nii jäi meie vene keele oskus kontrollimata.
- Siis on mulle tõeliselt meelde jäänud nääripeod vanas rahvamajas. Sealt sai mulle jõulusemboliks suur kuusk, mis oli laeni ilusaid küünlaid täis. Ja kui siis kõik see rahvas sinna kogunes ja kui me seal kõik esinesime ja kommipakke saime. Sellist jõulutunnet ei ole ega tule enam. Kord esinesime püramiidiga, oli nelja- või viiekordne. Mina, kõige väiksem, värisin üleval kõige tipus. Mu peanupp ei paistnud lava ülemise kardina tagant välja.
- Üks valus seik tuleb meelde, üks näidend oli, mina mängisin igatahes Karabas Parabassi ja vist olid meil külalised Toijalast külas. Saalis oli esinemine, suured lavadekoratsioonid, mingi tornikene oli seal, mina pidin torni ronima. See torni ronimine tähendas seda, et oli tavaline koolilaud ja laua peal tavaline tool. Kuna mul oli pikk maani habe ja ronisin toolile, sealt lauale, astusin vist habemele, näitasin oma peanupu tornist ära, et olen tornis ja alla ma igatahes sadasin. Õpetaja Allar jooksis vaatama, küsis, kas käed, jalad liiguvad. Vastasin, et kõik on korras.
- Minu meelest olid head ajad, kui sai kõõgitoimkonnas olla ja kella helistada ja laudasid katta sööklas, kõik elasid selle nimel, et ei pidanud tundides olema.
- Tüdrukud ja poisid pidid vett tassima õuest kaevust koolimajja, aga talvel muidugi see veetassimine nii kergelt ei käinud. Vett läks ikka ämbritest mööda ka ja siis oli ümber kaevu tegelikult tohutu jäämägi, mis oli meeter kõrge. Eks katsi siis selle pangea üles saada ja siis täis pangea pärast ilusasti alla ka. Tihtilugu olid põlved kukkumisest sinised.
- Minu klassiõde oli praegune kirjanik Viivi Luik. Õpetaja Mällo oli klassijuhataja ja meenutas, kuidas tal kodu külastas, kui Viivi Luik nädal aega kooli ei tulnud. Õpetaja läks suuskadega paksu metsa, pime oli, talvine aeg ja külm ja ütles, et hundid ulusid, tema(Viivi Luik) istus suure kõõgilaua taga ja Mällo küsis, miks sa kooli ei tule, Viivi ütles: „Ma ei saa kooli tulla, ma luuletan.“

Endised õpetajad: Irina Jaadla, Ivi Kaalep, Tiiu Uusma, Minda Tekko, Viivu Arnim, Maie Einroos, Helve Lossmann.

Ekskursioon Tallinnasse

19. veebruaril käisid Sakala maleva tublid kodutütred ja noorkotkad meie ühe juhendaja Maire Juusi eestvõttel ekskursioonil Tallinnas riigi tähtsamates hoonetes. Meie koolist osalesid reisil Jan Põder 4. ja Lauri Hollo 5. klassist.

Viljandist sõitsime ära juba vara hommikul ja tagasi jõudsime alles päris õhtul.

Kõigepealt käisime riigikogu hoones. Me kõik pidime alustuseks läbima turvakontrolli nagu lennujaamades. Telefonid ja sendid pidime taskutest ära korjama ja karpi panema. Metalli peale hakkasid turvaväravad kohe piiksuma. Siis rääkis giid meile majast. Käisime ka riigikogu saalis, kus tavaliselt töötavad meie parlamendisaadikud. Sellel päeval seal seadusi ei tehtud.

Stenbocki maja

Siis läksime läbi tuisu Stenbocki majja, kus töötab Eesti riigi peaminister. Ka seal tuli alustada turvakontrolliga. Jälle tutvustati meile maja. Pressikonverentside ruumis saime istuda sellel toolil, kus tavaliselt Andrus Ansip istub, kui ta intervjuusid annab. Käisime ka peaministri töötoas ja külaliste vastuvõtu tubades. Väliskülaliste vastuvõtu ruumis näidati meile külaliste- raamatut, kus oli paljudes erinevates keeltes jutte. E-toas oli palju arvuteid. Seal toimuvad valitsuse elektroonilised istungid. Istusime juhataja toolil ja saime haamriga lüüa nagu päriselt istungijuhataja teeb. Stenbocki majas jälitas meid kogu aeg vormis politseinik. Seejärel suundusime Ülemiste kaubanduskeskusesse, kust ostsime eluks vajalikku kraami.

Jan ja Lauri Stenbocki majas

Lõpuks käisime Kadriorus presidendi lossis. Seal oli kõige rangem turvakontroll. Seal majas ei tohtinud eriti midagi puudutada. Meid jaotati ekskursiooniks kahte rühma. Esimene rühm nägi, kuidas president autoga lossi ette saabus. Meie olime aga selles rühmas, keda president tervitama tuli. Kuna Toomas Hendrik Ilves on Kaitseliidu Sakala maleva auliige, oli tal hea meel meiega kohtuda. President teretas meid kõiki kätkpidi ja siis tegime temaga koos rühmapildi. Me seisime mõlemad pildistamise ajal just täpselt tema kõrval.

T.H. Ilves rääkis meile, milline on presidendi lipp, et see on Eesti riigi lipp, mille peal on suur riigivapp. Käisime ka presidendi tööruumis. Seal oli seinte peal tapeet sinisest kangast. Üldse oli terve ruum väga sinine. Järgmises toas oli seinal üks suur vaip, millele olid tikitud kõigi maakondade vapid. Seal ruumis saime pilti teha presidendi lipu kõrval.

Oli üks põnev päev.

Lauri Hollo 5. kl ja Jan Põder 4. kl

Õpetaja Annika Lond käis Tšehhis uue Comeniuse- projekti koosolekul

Kus linnas Te käisite?

Kõigepealt Prahas, pealinnas. Seal polnud küll koosolekut, aga ma tahtsin väga näha seda linna, käisin kuningalossis, Juudi surnuaial. Mäe otsas on kompleks: kuninga suveloss, kloostrid, mitu kirikut. Lossi lähedal elasid vanasti kaupmehed, meistrid. Väga kitsad tänavad olid, neil olid majade peal vapimärgid, näiteks kolme viiuli maja, seal elasid viiulimeistrid. Maja, mille peal oli kuldvõtmeke, seal elasid kullassepad. See kõik oli säilinud. Olin kaks ööd Prahas.

Pidustused, kas neid oli ka öösel?

Kindlasti, aga ma käisin ikka päeval palju ringi.

Mida Te seal sõite, kas need erinesid meie söökidest?

Prahas sõin tavalist hotelli hommikusööki ja McDonaldsis, mis oli keskväljakul, sõin trdelnikut. Põhimõtteliselt küpsetatakse seda varda otsas nagu šašlõkki, aga see on saiatoru, seest tühi, sinna peale pandi mandlit ja suhkrut. Väljas oli külm ja see oli kuum ja väga maitsev.

Mida nägite tänavatel?

Rahvas oli nii sõbralik, lahke ja neil oli nii palju huumorimeelt.

Missugune vaatamisväärsus veel meenub Prahas?

Hukvaldy koolis lasteaialaste võimlemistund

söögi kandikule, kus olid vastavad augud taldriku, tassi jaoks. Magnetkaardiga registreeris õpilane end sööma, kuu lõpus maksab lapsevanem nii palju raha, kui õpilane on söömas käinud.

Kas Tšehhis on kõik usklikud?

Tõesti oli neid palju. Meie projektijuht Tšehhis on usuõpetuse õpetaja. Ta on kohaliku katoliku kiriku preester, koolis on tal ainult viis tundi nädalas. Igapäevaselt kõndis ta ringi teksades, kihutas mägedes autoga nagu rallisõitja.

Järg lk 5

Kell Praha vanalinnas

Praha kõige kuulsam koht on ilmselt Karli sild, see on väga vana. Silla peal kahel pool on kujukesed. See on ainult jalakäijatele, seal müüakse suveniire, ehteid, maale. Sild algab hoopis enne kui jõgi. Vanasti mahtus sillale neli hobuvankrit kõrvuti.

Kas külastasite ka koole?

Prahast sõitsin lennukiga Ostravasse, sealt edasi Hukvaldy külasse, kus 1.jaanuaril elas 1943 inimest. Koolimaja oli 30-aastane maja, 4- kordne, polnud ammu remonti tehtud. Seal oli 9-klassiline kool ja lasteaed. 150 last oli kooli- ja 50 lasteaialast. Kõik lapsed olid ääretult vaikselt ja viisakad tunnis. Meil oli ka lõuna koos lasteaialastega, nad sõid kõik noa ja kahvliga kartulit ja liha. Kõik lapsed võtsid

Missugused olid Hukvaldy vaatamisväärsused?

Külas mäe otsas on loss, mida käiakse palju vaatamas, talvel on teed lume tõttu sinna suletud, kahjuks seetõttu me sisse ei saanud. Lossi ümber jalutavad tarastatud lossipargis metsloomad: hirved, muflonid, metssead, neid kaitstakse, aga ka kütitakse.

Hukvaldy on kuulus koht üle maailma, seal on sündinud ja elanud kuulus helilooja Leos Janacek, seal on tema majamuuseum ja igal suvel kuu aega toimub muusikafestival, siis on igal pool kontserdid. Eelmisel aastal külastas 60 000 turisti seda üritust.

Missugune on Tšehhi rahvussöök?

Küüslaugusupp, mis on hästi rasvane ja väga ebameeldiv, muidu mulle küüslauk meeldib, aga see supp küll mitte. Lihakaste ja nagu svammist kartulikotletid, neid oli taldrikul nii palju, et kõiki ei jõudnud ära süüa. Magustoitu polnud, oli ainult õun.

Mida räägite uuest Comenius- projektist?

Hukvaldy külakeskuses toimusid meil kahel päeval mitmetunnised projektikoosolekud, mille pärast ma tegelikult sinna läksingi. Peale minu olid kohal ka õpetajad – projektijuhid Sitsiliast (Itaalia), Kanaari saartelt, Hollandist ja Poolast, oma ettepanekud olid kirjalikult saatnud veel osalejad Kreekast, Lätist ja Rumeeniast. Projekti üldjuht ise kahjuks tervislikel põhjustel kohale sõita ei saanud, aga ta osales meie koosolekul Skype'i (interneti) kaudu.

Nendel kohtumistel arutasime oma tulevast Comenius-projekti ja leppisime kokku tegevused ja kohtumised järgmiseks kaheks õppeaastaks. Uue projekti teema on: *Let's share our cultures!* Jagagem oma kultuuri! (muusika, tants, mängud, kokakunst)

Nüüd on veel vaja Euroopa Komisjonilt raha küsida ja lootma jääda, et meie projekti toetatakse.

Küsitlesid 5. klassi õpilased

Maitsev suvikõrvitsasupp

4-5 portsjonit saab antud kogusest.

Valmib umbes 40 minutiga.

- kõrvitsat umbes 1 kilogramm
 - 1 sibul
 - 2 supilusikat oliivõli või tavalist õli
 - 1 liiter aedviljapuljongit kuubikust
 - 3 muna
 - 3 supilusikat riivitud parmesani juustu või tavalist
 - 1 supilusikas hakitud peterselli
 - 12 hakitud basiilikulehte s.o umbes üks supilusikas (värsket)
 - ½ teelusikat soola
 - veidi musta pipart
 - 4 viilu röstsaiat
 - ürdisoola või pitsamaitseainet
1. Pese ja tükelda kõrvits. Koori ja peenesta sibul.

2. Kuumuta neid koos poti põhjas õlis umbes 5 minutit. Sega.
 3. Kalla aedviljapuljong potti ja lase supil vaikselt keeda 15 – 20 minutit.
 4. Klopi munad ja juust kausis segamini. Lisa petersell ja basiilik, sega.
 5. Võta supp pliidilt ja lase sel umbes 3 minutit jahtuda. Klopi munasegu supi hulka. Ära hooli sellest, et supp võib välja näha nagu piim oleks hapuks läinud.
 6. Rösti saiaviilud, lõika kolmnurkadeks, puista peale veidi ürdisoola või pitsamaitseainet
 7. Serveeri supp koos saiaviiludega
- Kui soovid, et supp täidaks paremini kõhtu, lisa sellesse rabedaks praetud peekoniribasid. Retsept pärineb kogutud kokaraamatust "Kiiresti ja maitvalt". Olen seda suppi teinud nii suvi- kui ka tavalistest kõrvitsatest.

Retsepti andis Mari Kallaste ema Tiit

Toimus juba 13. Kalmetu luulepäev

19. veebruaril toimus juba 13. Kalmetu luulepäev, see üritus on mõeldud meie maakonna põhikooliealistele luulesõpradele ja neid on jätkunud igal aastal. Eesti keele õpetajad valivad koolides välja õpilased, kes tahavad ja oskavad luuletada ja saadavad nad luulepäevale kohapeal luuletama. Nendest luuletustest valmib luulekogu. Nime Kalmetu luulepäev kannab ettevõtmine seetõttu, et algselt alustasime üritusega Kalmetu põhikoolis, tahtsime meenutada õpilastele, et meie koolis õppis luuletaja Viivi Luik. Kui valmis Viljandi linnaraamatukogu, kolisime üritusega üle maakonna keskesse punkti ja kaunimat kohta kui kunstisaal ei oska sellise ürituse jaoks valida.

Annaliza, Kristiina ja Karmen

Sel aastal tulid noored luuletajad kohale eriliselt tuisuse ilmaga ja neid oli kokku üle saja lapse.

Esitlesime üheteistkümnendat luulekogu „Kalmetu luulepäev 2009“, mis valmis eelmisel aastal samal üritusel kirjutatud luuletustest. Kalmetu õpilased lugesid luuletusi kogust ja kõik autorid ja nende emakeeleõpetajad said kingituseks luulekogu. Illustraatoriteks olid ka Kalmetu õpilased: Karmen Pöder, Kristiina Vender, Gerli Jaagula ja Annaliza Kruus.

Luulekogu kajastas laste erinevaid mõtteid kaasajal: rõõmu luulepäevale tulekust, kodumaast, kodutundest, aastaegadest, tähelepanekutest looduses toimuvast, oma koha leidmise murest, sõpradest, koolielust, unistustest, lootustest. Väga püüdlikult on õpilased leidnud riime, samuti ka vabavärsis kirjutanud luuletusi ja graafilisena. Luulekogus on peale kauni eesti keele ka soomekeelne luuletus,

Mari, Kristin ja Sigrid

kasutatud on ka ingliskeelseid väljendeid ja Mulgi murret.

Meeldiv on see, et ka paljud poisid on luuletanud. Luulekogus on 16 maakonna kooli 69 lapse luuletused.

Peale esitlust kuulasime külla tulnud Karksi- Nuia kirjanikku Mehis Heinsaart. Ta inspireeris õpilasi uusi luuletusi kirjutama oma jutuga kaunist Viljandimaast. Samuti rääkis ta kirjanikutee raskest ja meeldivast poolest. Muusikaliselt aitasid luulemaale suunduda Viljandi muusikakooli õpetajad Liisi Toomsalu viiulil, saatjaks klaveril Piret Villem ja õpilane Taavi Toomsalu saksofonga. Sellel luulepäeval luuletas 80 õpilast maakonna 15 koolist.

Võib ainult rõõmu tunda, et loovus on paljudele põnev õppimisviis. Sära silmades oli kõigil, kes nägid oma luuletust luulekogus ja paljudel oli veel suurem soov seda luuletamist veel korrata.

Õpetaja Ene Toomsalu

Käisime Tartus teatris

Käisime 4. detsembril Tartus. Välja sõitsime kooli juurest 13.30 ning Tartu jõudsimme umbes kell 15.00 Alustasime kirjanduslikku matka, kus esimesena vaatasime Jakob Hurta, kes oli rahvaluulekoguja ja teadlane.

Järgmisena läksime vaatamas Karl Menningut, kes oli Vanemuise teatri asutaja ja teatrijuht. Peale seda läksime vaatama Eduard Tubinit, kes oli kunagine dirigent Vanemuises. Edasi sõitsime Emajõe äärde Kalevipoega vaatama ja Fr. R. Kreutzvaldi, kes pani kokku eepose „Kalevipoeg“.

Läksime siis uuesti bussi ja sõitsime Tartu ülikooli peahoone juurde, kust kõndisime Toomemäele. Seal oli kuulusa arsti K. E. Von Baeri ausammas ja Eesti esimese luuletaja Kristjan Jaak Petersoni kuju, kelle järgi tähistame oma emakeelepäeva. Lõpuks sõitsime vaatama kirjanike Eduard Vilde ja Eduard Wilde'i kujusid, kes elasid kunagi ühel ajal ja kirjutasid raamatuid, aga kokku ei saanud, sest elasid erinevatel maadel.

Peale vaba aega läksime teatrisse, etendus „Suurema kurbuseta“ algas kell 19.00. Näidend rääkis õe ja venna elust ja nende perekonnast.

Ema oli joodik, kes elas Helsingis ja isa oli leitnant. Kui isa uue naise võttis, muutus nende elu. Uueks emaks sai Juta Salmela, tema ema oli Irma Salmela. Aeg läks edasi ja perel hakkasid tekkima rahamured. Juta ei käinud tööl ja isa oli palju kodust eemal. Lastel olid raskused armastuslugudega.

Paari aastaga läks Juta üha rohkem peast segi, ta hakkas imelikku juttu ajama ja kahtlaselt käituma. Ühel päeval läks ta kööki ja hakkas oma käsi põletama. Kuna isa oli vähe kodus, ei teadnud ta täpselt, mis kodus toimub. Lapsed pidid Juta imeliku käitumisega leppima.

Lõpuks tuli välja, et Juta kasutas narkootikume. Kord, kui ta oli Rootsis, olevat ta kaubamajas kogu elektri välja lülitanud, sest arvas, et kosmeetikapoe müüjad loevad ta mõtteid.

Imetlesime meile tuntud näitleja Merle Jäägeri ja vähemtuntud näitlejate Margus Luige, Riho Kütsari, Kersti Heinloo, Külliki Saldre, Helena Merzini ja teiste mängu.

Iseenesest oli etendus väga hea ja koju jõudsimme umbes kell 23.30.

Karmen Põder 8. kl

Kohtusime kahe kirjanikuga

11. jaanuaril käisime mina, Gerli ja eesti keele õpetaja Viljandi raamatukogus kuulamas kahe kirjaniku juttu. Nende nimed olid Birk Rohelend ja Ketlin Priilinn, nad mõlemad on Viljandist pärit ja seal ka koolis käinud.

Mõlemad alustasid kirjutamist 2004. aastal, nüüdseks on Ketlin kirjutanud juba 13 raamatut: „Anna ja tema merisiga“, „Betrande“, „Hirm pole tähtis“, „Hõbeingel“, „Koerlaps Berta seiklused“, „Liiseli võiti“, „Lugusid koertest“, „Maarjamäe kägu“, „Mustlasplikad“, „Peaaegu Tuhkatriinu“, „Tüdruk nimega Maricruz“, „Vaim“ ja „Väike kuninganna“. Birk on kirjutanud 4 raamatut: „Alexander ja Belle“, „Enesetapjad“, „Mina, Mortimer“ ja „Mu sõraline sõber“.

Birk kirjutas ka ühe näidendi. Ketlin kirjutab rohkem lastele, kuid ka selliseid lugusid, mis sobivad täiskasvanutel lugeda. Birk kirjutab selliseid raskemaid raamatuid, ta ise ütles ka seda, et talle meeldib lugejaid kiusata. Birk mängib lugejatega ja vahel võib-olla ajab neid ka segadusse: alguses kirjutab ta sellest, mis on olevikus, siis täiesti järsult minevikust, tulevikust ja alles raamatu lõpus saad sa aru, millest tegelikult juttu oli. Ketlini raamatutes on aga kõik algusest lõpuni arusaadav, lihtne.

Igatahes raamatukogus käik oli suhteliselt huvitav ja hariv, kuulasime ka katkendeid Ketlini ja Birki uutest raamatutest, mis nad ise meile ette lugesid. Oli huvitav ka sellepärast, et oleme nende kirjanike raamatuid ise lugenud. **Kristiina Vender 8. kl**

Vastlapäeval oli palju lund ja päikest

16. veebruaril tähistasime koolis vastlapäeva. Peale kolmandat tundi kogunes 5.-9. klass vana maja ette, et koos rahvamaja juurde minna.

Olime jagatud üheksasse gruppi ja igas grupis oli kolmteist liiget. Rahvamaja ees sai iga grupi liige endale erineva värviga käepaela, mille pidi alles hoidma, kuni vastlakukleid jagama hakati, sest paela vastu sai vastlakukli.

Esimesena algas viktoriin, mis toimus rahvamajas. Küsimusi oli kümme seoses talisportidega. Peale viktoriini läksime õue tagasi, et võistlusi teha.

Esimene võistlus oli rahvamaja taga mäel, pidime liulauaga mäest alla laskma ja jooksmas ümber laeva, mis oli künka otsas. Ring, mida jooksimise, oli päris suur ja väsitav. Koos võistlesid kolm võistkonda.

Samal ajal punusid mõned võistkonnad patsi, millest uude kooli vaip tuleb. Iga võistkond pidi kindlasti päeva lõpuks patsi valmis saama.

Õues on suur tuul,
härmatis on Kuul.
Lumi on jõudnud maha,
tuisu eest läen maja taha.

Lumi on paks,
meetrites lausa kaks.
Puudel lehti pole ammu,
õpin tegema ma sammu.

Lähen õue, lume sisse
tuppa tooma kasse.
Nad on peidus lume all
nagu minu kaelas sall.

Oota ja vaata, kuni
silmist paistab uni.
Lumelilled aknal taas,
esimene külm on maas.

Sigrid Jakobson 6. kl

Võistlusi pidi olema veelgi, näiteks kõievedu ja suusatamine suurte suuskadega, kuhu peale mahtus kuus inimest, kuid need jäid ära, kuna suusad läksid esimeste võistlejate all katki. Kõievedu jäi ära ajapuuduse tõttu.

Vabal ajal sai juua vaarikavarreteed ja mäest alla kelgutada. Ilm oli väga ilus, päike paistis terve päev.

Minule vaarikavarreteed ei meeldinud, kuigi mõne arvates oli see päris hea.

Kuna vaba aega oli palju, siis sai ka lumemägesid kohendada. Neid mägesid oli vähemalt üheksa.

Mulle meeldis väga see, kui ma õpetaja Ilvari lapsega koos mäest alla lasin.

Vastlakukkel oli väga hea. Mulle meeldib vastlakukli juures eriti vahukoor ja seda oli seekord palju.

Vastlapäev oli lõbus ja huvitav üritus.

Sigrid Jakobson 6. kl

Hommiikul ma vaatasin õue,
termomeeter näitas külma.
Õues mulle külm pugus põue,
seal ei tahtnud enam olla küll ma.

Kuid külmal on ka omad lõbud,
sest aknalt ilus lumelilli vaadata.
Külla tulevad mu nõbud
ja siis me saame õues hullata.

Esimese külma a`al,
võib ka lumi olla maas,
siis saab lumes mängida
ja kindlasti ka hängida.

Kõige esimene külm
tuleb kindlasti ootamatult.
Kõige esimene külm
on alati erinev.

Mirjam Kärmas 6. kl

Ajarändur (muinasjutt)

Elas kord mees, kelle nimi oli Sam. Talle meeldis iga päev oma laboris töötada.

Ühel päeval, kui ta nägi televiisorist filmi ajaränduritest, otsustas ta, et ta ehitab ka ise valmis ühe korraliku, töötava ajamasina. Ta läks lähedal asuvasse poodi ja ostis kõike, mida võis vaja minna.

Algselt pidi ta midagi välja mõtlema, mis kujuga üks õige ajamasin peab olema. Järgmiseks mõtles ta välja, millest ajamasin peaks koosnema.

Aega võttis, asja sai. Plaan ja kõik vajalik oli olemas. Samil kulus kolm kuud, kui tema arvates ajamasin valmis oli.

Ta ronis ajamasina kabiini. Ajamasin oli ehitatud auto sisse, et vajadusel sellega ka põgeneda saaks. Sam käivitas ajamasina. Ta ootas, kuid midagi ei juhtunud. Sam hakkas juba ajamasinast välja ronima, kui ühtäkki hakkas see vappuma. Sam kinnitas ehmatusest isegi turvavöö.

Kõik hakkas pöörlema. Sam istus seitse minutit autos, kuni kõik hakkas taas selgepiiriliseks muutuma. Kui kõik jäi paigale, ronis ta autost välja.

Päike paistis eredalt. Sam oli ilmunud ilusa sinise ookeani ja metsa vahele. Ta vaatas ringi, polnud aimugi, mis aasta praegu oli. Ta oli ajamasinasse kirjutanud, et tahab aastasse 1500, aga ta ei olnud sugugi kindel, et ta oli õigesse ajastusse sattunud. Ta istus tagasi autosse ja käivitas mootori, sõitis mööda hõredat metsa, kuni nägi, et eespool pole enam puid. Sam oli juba kolm tundi metsas ringi sõitnud.

Sam kahvatus: eesoleva lossi poolt lähenes talle vähemalt 200- pealine sõdurite salk. „No muidugi,“ ütles Sam. „Mis ma siis arvasin, mida nad teevad, kui aastal 1500 sõidab metsas ringi erkkollane Porce 911 turbo?“ Ta needis end mõttes.

Julgust kokku võttes astus ta autost välja, käed üles tõstetud. Sõdurid viisid Sami lossi otse kuninga juurde. Selgus, et kuningas oli väga lahke ja uudishimulik mees. Ta uuris natuke, kust Sam pärit on ja lasi siis Samil ära minna.

Säm sõitis järgmisesse külla, astus autost välja, kohe võeti temast kinni ja seoti käed kinni. Sam viidi

kamba pealikuga kohtuma. Selgus, et see oli kamp lindpriisid, kellele ei meeldi kuningas. Sam valetas, et ta vihkab kuningat, kuid teda ei usutud. Säm seoti kinni ühe jämeda puu külge. Lindpriide kahjuks oli keegi puu külge löönud ühe naela, mille vastu Sam sai nõõri katki teha. Ta oli peaaegu autoni jõudnud, kui ta tundis ülaseljas kolmes kohas piinavat torget. Ta ei jäänud seisma, vaid jooksis auto juurde, lõi mootorile hääle sisse ja sõitis nii kiiresti kui võimalik tagasi järve äärde, kuhu ta hommikul oli ilmunud.

Sam kirjutas masinale sisse aasta 2009 ja ootas, kuni auto vappuma hakkas. Seitsme minuti pärast oli ta tagasi oma laboris, ohkas kergendatult ja pöördus uurima haavu oma seljas. Ta vandus, kui nägi, mis neid valutuikeid põhjustasid: tema selga oli sisse tunginud kolm 15-sentimeetrist pistoda. Selga sisse oli tunginud igast 15- sentimeetrisest noaterast vaid viis sentimeetrit. Ta tõmbas pistodad seljast välja ja sidus haavad kinni.

Sam otsustas, et hävitab ajamasina, aga auto jättis ikka alles, sest see oli ju kallis ikkagi. Ta oli aru saanud, kui ohtlik on ajas rändamine. Samile jäi tema ajarännakust mälestuseks vaid kolm pistoda ja kolm piklikku armi tema seljal.

Evelin Jõemaa 6. kl (saavutas 2010. aastal Sten Roosi muinasjutuvõistluse auhinna)

Vasa muuseumis nägin palju huvitavat

15.aprillil käisin ma perega Rootsisis Vasa muuseumis. Väljast oli maja suur, aga sees oli Vasa laeva mudel. See oli selle laeva väiksem mudel, mis oli värvitud ja nägi selline välja nagu see oli uuna. Esimesel korrusel oli laeva meeskonna leitud luukered, mis olid osaliselt koos, sellel korrusel olid veel fotod laevast, seal võis näha ka veel eri suurusega ankruid. Teisel korrusel olid väikesed nukud laeva meeskonnast, kes tegid seal kunagi tööd. Kolmandal korrusel sai vaadata filme laevast, mina ei läinud neid vaatama.

Laev Vasa muuseumis

Neljandal korrusel oli raha ja veini-vaadid, seal võis näha ka laeva-meeskonna riideid, relvasid ja söögi-nõusid. Viiendal korrusel olid kahurid. Kuuendal korrusele oli meisterdatud laeva teekond ja seal sai ka mängida laevaga seotud mängu. Kolmandal korrusel oli pood, kust sai osta suveniire ja sai osta ka Vasa laeva mudeli. See oli lahe reis ja soovitan teistele.

Karl Mehis Utt 5. kl

Meie esimene väsitav klassiõhtu

Uisutasime ja läksime kell pool kaks rahvamajja. Mõned läksid koju või kusagile mujale. Kristin, Karmen, Mari tegid korraldusi ehk ettevalmistusi ja kui kell sai kaks, hakkas koristaja koristama ja ootasime, kunas kõik puhas on. Me alustasime pool kolm, kuid pidi hakkama kell kolm ja esimene mäng oli soengu tegemine. Tüdrukud tegid poistele soenguid igasuguste vahenditega, mis tegid juuksed kõvaks, mul oli lausa naeruväärne soeng.

Siis jõudsid kohale ka need, kes läksid peale tunde koju. Siis hakkas lauluvõistlus ja seal jäin Jõrgeniga viiki, aga otsustati, et olen parem laulja.

Mängisime veel limbot ja maffiamängu. Mulle see meeldis, see käis nii, et üks oli mõrvar ja teine politsei, Karl lõi mulle pudeliga pähe, kukkusin pikali ja kõik hakkasid karjuma ja politsei hakkas uurima, kes on mõrvar.

Mulle meeldis ka mäng Aladdin, kus pandi nimesid, minu nimi oli Katariina Nihunik. Meil oli palju süüa ja juua.

Kui klassiõhtu lõppes kell kuus, siis läksime bussi peale ja sõitsime koju.

Johannes Habakukk 5. kl

Tähistasime kooli jõulupidu rahvamajas

22. detsembril toimus Tănassilma rahvamajas Kalmetu kooli jõulupidu. Jõulupeo avas huvijuht ja muusikaõpetaja Allar Jakobson. Nagu tavaliselt süüdati neli adventiküünalt ja õpilased hakkasid oma õpitud paladega esinema: laulud, näidendid, luuletused, pillimängud.

Külla tuli valla kultuurinõunik Anne Freimuth, kes pidas ilusa kõne meie õppealajuhataja Heljo Saare sünnipäeva puhul ja kinkis talle suure lillebuketi.

Peale esinemisi jagati direksiooni poolt tänukirju ja kiituskaarte nelja-viielistele õpilastele.

Jõulupeo lõpus tuli ka jõuluvana. Iga klass pidi enda kingikoti kätte saamiseks midagi jõuluvanale esitama. Peale seda, kui jõuluvana ära läks, suundusid kõik klassid koos oma kingikotiga koolimajja klassidesse.

Klassides jagati kätte kingid ja tunnistused. Peale seda tundi läksid kõik sööma. Tavaliselt on jõulude ajal koolis alati verivorst, kapsas ja kartul, sel aastal oli aga teisiti. Söögiks anti hamburgerit ja coca-cola't. Algklassidele olid söögiga kaasas ka väikesed kingitused, mis McDonald's jagas sel ajal. Rõõmu oli laialt.

23. detsembril käisime kooliga Jaani kirikus. Esimese bussiga läksid esinejad, et nad saaks veel kirikus proove teha. Järgmise bussiga läksid kirikusse ülejäänud õpilased. Esineti laulude ja pillimängudega.

Traditsiooniliselt käimegi jõulupühade eel erinevates kirikutes, sel aastal käisime Jaani kirikus. Kirikuõpetaja pidas ka jutlust ja lauldi ühislaule.

Evelin Jõemaa 6. kl

Esineb 6. kl õpilane Feliks Kõiv

Huvijuht ja muusikaõpetaja Allar Jakobson avab jõulupeo

3. kl esitas näidendi "Üllatused kingikojas"

7. kl esitas näidendi "Pahupidikoolis vahetuvad õpetajad"

Üks professor korraldab ülemaailmse konverentsi teemal "Kas blondiinid on lollid".

Ta kutsus ühe blondiini lavale ja küsis:

"Kui palju on 2 korda 2?"

Blondiin vastab: "45"

Kõik teised blondiinid karjuvad:

"Andke talle veel üks võimalus!"

Professor küsib uuesti:

"Kui palju on 2 pluss 2?"

Blondiin vastab: "8"

Ülejäänud blondiinid karjuvad:

"Andke talle veel üks võimalus!"

Professor küsib lõpuks:

"Kui palju on 1 korda 2?"

Blondiin vastab: "2"

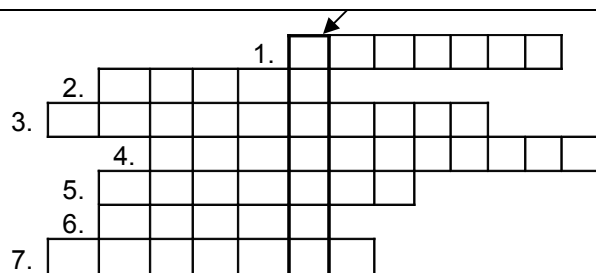
Ülejäänud karjuvad ikka:

"Andke talle veel üks võimalus!"

Miks ööklubi ukse taga seisab 18 blondiini?

Seepärast, et alla 18 sisse ei lasta.

Blondiin värvis aeda. 1 päevaga sai võõbatud 40 meetrit. 2. päeval 20 meetrit, 3. päeval ainult 5 meetrit. Miks blondi tööhimu rauges? Sest tee värvipurgini muutus kogu aeg pikemaks.

1. Suurima pindalaga riik maailmas.
2. Skandinaavia riik.
3. Heitega seotud olümpiaala.
4. Koolitund
5. Riik, mis on võtnud endale maismaad mere arvelt.
6. Eesti põhjanaaber.
7. Koolitund

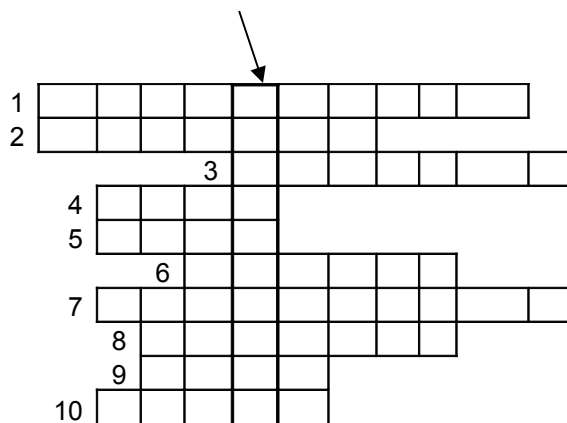
Vastuseks saad kooliga seotud hea aja.

Ristsõna koostas: Karl Mehis Utt 5. kl

1. Pika kaelaga loom.
2. Hall ja paks loom.
3. Veis elav imetaja.
4. Pruun metsas elav imetaja.
5. Okkaline loom.
6. Loom, kelle seljas ratsutatakse
7. Loom, kes elas enne inimesi.
8. Näriline
9. Käbikuningas.
10. Musta-valge kirju loom

Vastuseks saad inimese seltsis elavad loomad.

Koostas: Rutt Poolakese 6.kl

Kalmetu Põhikool
Viljandi mk
Tänassilma 70 103
Telefon 50 440 72
ene@kalmetu.vil.ee

Vastutav väljaandja : Ene Toomsalu
Toimetajad: Evelin Jõemaa, Sigrid Jakobson,
Kätlin Siimenson, Annaliza Kruus, Mirjam
Kärmas, Kristiina Vender, Karl-Mehis Utt,
Karmen Pöder, Rutt Poolakese, Valdo-Ingar
Lubja